

CAPUT VII.

De bono, quod probi Parochi præstant Reipublica Christiana.

TRiplex commodum provenit Christianæ Reipublicæ ex honestâ & laudabili Parochorum vitâ. Primum est, quod eorum bono exemplo infideles ad fidem convertantur, Hæretici ad gremium Ecclesiæ reducantur, & Catholici in eadem conserventur. Alterum est, quod mali Christiani ad meliorem frugem pertrahantur, & boni in sua Justitiâ roborentur, juxta illud *Eccl. 10. Qualis est rector civitatis, tales & inhabitantes in eâ.* Quod enim in Corpore

pore est oculus, hoc in Diœcesi est Episcopus, & in qualibet particulari Communitate Parochus: qui oculus si fuerit simplex & purus, totum illius Communitatis Corpus lucidum erit: sin autem nequam fuerit, totum etiam Corpus tenebrosum erit. Quod significare voluit invictissimus Romanorum Imperator Carolus V. quando dixit, se ex triplici P. cujuslibet Reipublicæ statum non difficulter conjicere posse, si videlicet inspiciat, qualis in ea sit *Parochus*, *Prtæor*, & *Præceptor*.

Tertium emolumentum est quod boni Parochi felicem florentemque reddant Reipublicæ
 Statum

Statum etiam temporalem, uti fatetur Justinianus Imperator. *Lib. 34. cap. de Episcop. audient* his verbis: *Certissimè credimus, quia Sacerdotum puritas & decus, & ad Dominum DEUM & Salvatorem nostrum JESUM Christum fervor, & ab ipsis missæ perpetuæ preces multum favorem nostræ Reipublicæ, & incrementum præbent.* Testatur id quoque S. Zacharias Pontifex in Epist. ad Gallos & Francos apud Othlonum. *lib. 2. Cap. 7. Vit. S. Bonif. quando recensitis Ecclesiasticorum illius temporis vitijs ita concludit: Dum hæc ita sint, & tales in vobis fuerint Sacerdotes, quomodo victores contra vestros inimicos esse poteritis? nan*

B.

si mundos & castos ab omni fornicatione, & homicidio liberos habueritis Sacerdotes, ut Sacri precipiunt Canones, & nostrâ vice predicat præfatus Bonifacius frater noster, & ei in omnibus obedientes extiteritis, nulla gens ante conspectum vestrum stabit. Quanto tempore verò econtra nocuerint semper Christiano Orbi Pastores mali, deplorat S. Gregorius Homil. 17. in Evang. dicens. Quanto mundus gladio feriat, aspicitis; quibus quotidie percussio- nibus intereat populus, videtis; cujus hoc nisi nostro Sacerdotum peccato agitur? Ecce depopulate Urbes, eversa Castra, Ecclesie ac Monasteria destructa, in solitudinem agri redacti sunt; sed nos

per-

percunt populo *authores* mortis
existimus, qui *esse* debemus *Duces*
ad vitam; *ex* nostro peccato *populi*
turba prostrata est, &c.

PARS SECUNDA

De his, quae Parochum
perficiunt in ordine ad se
ipsum.

CAPUT I.

De

Necessitate, quam habet Parochus
propriam Salutem curandi.

R *Ecupera proximum secundum*
virtutem tuam, & attende
tibi, ne incidas. Eccli. 29. Re-
gula

B 2